

ANNA PADRÓS

Tants cantaires a dalt de l'escenari, dirigits pel mestre Francesc Guillén, va ser un autèntic luxe per l'ocasió

Èxtasi musical a l'Auditori

Uns 250 cantaires interpreten amb èxit l'òpera 'Carmina Burana' a Granollers

Granollers

Montse Rius

Hi havia expectació, molta, pel concert de l'Orquestra de Cambra de Granollers i, sobretot, per la interpretació de l'obra *Carmina Burana* dissabte a la nit i diumenge a la tarda, a l'Auditori de Granollers. Dissabte, la forta pluja que queia no va ser obstacle perquè gairebé

tothom ocupés el seu seient. A la primera part, l'orquestra ens va delitar amb *La suite de l'òpera de tres rals*, de Kurt Weill, interpretada en versió per a nens i nenes ja al matí en el concert familiar. Un primer tastet del que vindria després, seductora en la seva versió de *Die Moritat von Mackie Messer*, més coneguda com a *Romanço*, de Mackie Puntal; cadenciós el

Tango-Balade; trista i rítmica la *Kanon-Song* o *Cançó dels cànon*s. Una música extremament descriptiva, que retrata el més corrosiu d'una societat i d'un temps que no s'allunyen massa dels d'ara. Una música que deixa l'ànima ben xopada d'emoció.

I a la segona part el *Carmina Burana*, una d'aquelles obres en les quals no cal explicar gaire res perquè

tots la coneixem prou bé. Sempre atreu públic, assegat sovint per repetir dins seu aquella mena d'èxtasi que t'estremeix i et fa posar la pell de gallina des dels primers sons d'*Oh, Fortuna*. Enrampa, commociona, obre tots els porus i et bombeja adrenalina.

Dalt de l'escenari, uns 250 cantaires, un autèntic luxe, formats pel Cor Mixt Amics

de la Unió, el Cor Jove Amics de la Unió, ambdós a càrrec de David Gómez; el Cor Infantil Amics de la Unió i el Cor de Grau Mitjà de l'Escola Municipal de Música J. M. Ruera, dirigits els dos per Josep Vila i Jover; la Coral Polifònica de Granollers, de la qual és director l'Agustí Vidal; la Coral Semifusa, amb Núria Dardinyà al capdavant, i la Coral Canigó, arribada de Vic i dirigida per Xavier Solà. Tota una feina, ben feta i coordinada, que va donar fruits de coherència i afinació a l'escenari. L'obra demana una bona percussió, i la vam tenir i amb escreix amb el grup Percussions de Barcelona, entre els quals cal destacar sobretot la feina de Núria Andorra. Dos pianos, Pep Surinyà i Daniel Garcia, amb una acurada sincronització. La professionalitat del contratenor solista Oriol Rosés, tot i que només intervé una vegada, va quedar palesa dalt de l'escenari. Lluís Sintès, el baríton solista, després de la primera peça va escalfar la veu i va mostrar una excel·lent versatilitat. Anna Feu, soprano, no va tenir una de les seves millors interpretacions, però se'n va sortir prou bé. I al capdavant de tants i tants artistes, el mestre director Francesc Guillén, del qual poques coses podem dir que ja no hagin estat dites: direcció contundent i esmolada, passió, tempo i excel·lent coordinació. Patrocinat el concert per MB Motors, Mercedes-Benz, tancava la temporada de l'Orquestra de Cambra de Granollers amb un segell inconfusible de qualitat i innovació.